

Мѣсто-то и околно-то население е бѣдно и еднакво е развито сравнително съ турци-тѣ и арнаути-тѣ. Тукъ българе-тѣ си имжтъ цркви и училишта. Обителъ не е за исхвърляне и въ друго отношение, не достига му само под-чувствителна-та му ревност между люде-тѣ. Инакъ обичаи-тѣ и нрави-тѣ сж оште непожтнжти; малко-то прѣправяне подъ македонско нарѣчие произведе на тѣхъ най-благоприятно впечатление на мой счетъ: „по нашенски вели.“

(Изъ писма-та на В. П.)

Прилѣпъ.

Тоя старъ градъ е 8 часа далече отъ Обителъ. Ми стигнахме доста рано.

Надъ само-то село, сир. надъ старий Прилѣпъ, на скала-та се показова стара-та Кралимарковска кула. Днешний Прилѣпъ се намира малко на страна отъ старо-то село и е обиколенъ отъ три страни съ планина; тоя градъ не е яко голѣмъ колкото старъ по епикогероически-тѣ си прѣдания, и не е толкова просвѣтенъ колкото иска да се покаже. Тукъ при тѣлесни-тѣ си качества, сир. голѣмина-та си, прилѣпчене се отличавать оште и съ това, че сж здрави въ вѣра-та си, съ свети-тѣ си народни обичаи и въ обществено-то и домашно отношение; тии показовать подъ було-то на мнимий успѣхъ въ образование-то онова състояние, въ което се е намиралъ самъ негово рицарско величество Крали-Марко, когато лежалъ на деветъ педи постелка цѣли деветъ години, сир. тресло го трѣска, а той пилъ ройно вино, сварено съ люти чушки! Съ една рѣчь, круша-та паднхла подъ круша-та.